

CHÚA NHẬT 15 THƯỜNG NIÊN

Bài đọc 1: Is 55, 10-11

Bài đọc 2: Rm 8, 18-23

Tin Mừng: Mt 13, 1-23

Sứ điệp của Đức cha nhân dịp

NĂM THỨ BA CHUẨN BỊ KỶ NIỆM 100 NĂM THÀNH LẬP GIÁO PHẬN FUKUOKA

Anh chị em thân mến,

Chúng ta đang bước vào năm cuối cùng của hành trình chuẩn bị mừng kỷ niệm 100 năm thành lập Giáo phận Fukuoka. Chặng đường 2 năm chuẩn bị đã qua, anh chị em đã nhận được những hồng ân gì! Đã có những cảm nhận nào! Mỗi năm, chúng ta đã bước đi dưới sự hướng dẫn của các chủ đề.

Qua chủ đề năm thứ nhất, đời sống hiệp thông trong các cộng đoàn giáo xứ có thực sự được đào sâu hơn không! Năm thứ hai, chúng ta hướng tới một Giáo Hội mở ra cho tương lai. Trong các cộng đoàn giáo xứ, vốn được gọi là “gia đình đức tin”, tiếng cười, tiếng nói của trẻ em, những thành phần không thể thiếu trong giáo xứ, có vang lên nhiều hơn không! Riêng các bạn trẻ đã và đang tích cực tham gia các hoạt động, đó là điều đáng mừng. Còn việc hiệp thông với anh chị em tín hữu đến từ nhiều quốc gia khác nhau. Điều đó có giúp mở rộng tầm nhìn của cả chúng ta lẫn họ không! Thời gian chuẩn bị mừng 100 năm là thời gian của ân sủng. Tuy nhiên, để ân sủng ấy sinh hoa kết quả, chúng ta cần mở rộng tâm hồn đón nhận và cụ thể đáp lại lời mời gọi của Thiên Chúa.

Như đã được trình bày trong cảm nang định hướng mục vụ truyền giáo của Giáo phận, “Chúng ta tạ ơn Thiên Chúa khi nhìn lại hành trình mà cộng đoàn Giáo phận Fukuoka đã đi qua. Đồng thời, được thúc đẩy bởi lòng **niệt thành** phát xuất từ Tin Mừng, chúng ta tiếp tục tiến bước với xác tín rằng, mình có thể hướng tới tương lai trong niềm **hy vọng**. “Tạ ơn – Niệt thành – Hy vọng” chính là ánh sáng dẫn đường cho hành trình của chúng ta. Đó là những từ cần được khắc ghi. Trong lời kinh cầu nguyện mừng 100 năm, chúng ta đã và đang đọc cũng chứa đựng ba yếu tố ấy. Hôm nay, khi đọc kinh này, xin hãy suy niệm cách sâu sắc hơn.

Các bài đọc Lời Chúa hôm nay cũng soi sáng con đường chúng ta đang đi. Dụ ngôn Người Gieo Giống, một dụ ngôn rất quen thuộc. Có thể nói, đây chính là hình ảnh phản chiếu kinh nghiệm truyền giáo của Chúa Giêsu. Từ chương 5 Tin Mừng Matthêu, Chúa Giêsu không ngừng rao giảng Tin Mừng Nước Trời. Ngài chữa lành bệnh tật, giải thoát và đón tiếp mọi người, kể cả những người bị xã hội coi là tội lỗi. Thế nhưng, phản ứng trước sứ vụ của Chúa lại rất khác nhau. Có nhiều người vui mừng lắng nghe và đi theo Ngài. Nhưng cũng có những người chống đối, thậm chí tìm cách giết Ngài. Ngay cả người thân cũng từng muốn ngăn cản công việc của Ngài. Và cũng có những người nghe nhưng không thực hành. Đó chính là những hạt giống rơi bên vệ đường, rơi vào bụi gai, rơi trên sỏi đá. Và cũng có hạt giống rơi vào đất tốt. Có lẽ, khi cầu nguyện nơi thanh vắng, lúc nhìn lại sứ vụ của mình, Chúa Giêsu vừa cảm thấy vui vì sứ vụ sinh hoa kết trái, nhưng cũng cảm thấy buồn khi có người khước từ Tin Mừng. Có thể Ngài cũng đã lo lắng. Nhưng Ngài không bao giờ ngừng gieo hạt giống, vì đó là ý muốn của Chúa Cha và cũng là điều cần thiết cho con người.

Sau đó, các môn đệ đã xin Chúa Giêsu giải thích dụ ngôn. Trong các sách Tin Mừng, Chúa hiếm khi giải thích dụ ngôn một cách chi tiết như vậy. Các nhà chú giải cho rằng đoạn này phản ánh kinh nghiệm của Giáo Hội sơ khai. Công việc truyền giáo của các cộng đoàn đầu tiên không phải lúc nào cũng đạt kết quả như mong đợi. Nhiều nơi không sinh hoa trái. Nhưng khi nhớ lại lời Chúa Giêsu, họ tìm được ánh sáng và niềm hy vọng. Đúng là có những hạt giống không sinh hoa kết quả, nhưng cũng có rất nhiều người nhờ gặp gỡ Đức Kitô mà được cứu độ. Đó là nguồn khích lệ lớn lao. Đồng thời, cũng có những người chỉ đón nhận Tin Mừng cách hời hợt, hoặc bị của cải, thử thách và bách hại làm cho chùn bước. Dầu vậy, Giáo Hội sơ khai vẫn không ngừng gieo hạt giống Tin Mừng.

Chính nhờ chứng tá của các Kitô hữu đầu tiên và các nhà truyền giáo mà biết bao người đã gặp được Đức Kitô và bước vào đời sống mới. Chính chúng ta hôm nay cũng là hoa trái của công cuộc gieo giống ấy.

Sau hơn 2000 năm, lời Chúa vẫn còn nguyên giá trị đối với chúng ta. Có lúc chúng ta cũng dễ nản lòng khi thấy những cố gắng mục vụ chưa đem lại kết quả như mong muốn. Nhưng như Chúa Giêsu, chúng ta đừng ngừng gieo hạt giống Tin Mừng và hãy quảng đại chia sẻ hồng ân đức tin đã lãnh nhận. Đó là điều Thiên Chúa mong muốn và cũng là điều thế giới hôm nay rất cần. Như bài đọc thứ nhất đã nói: *“Cũng như mưa với tuyết sa xuống từ trời, không trở về trời nếu chưa thấm xuống đất, chưa làm cho đất phì nhiêu và đâm chồi nảy lộc,... Cũng vậy, lời Ta phán ra sẽ không trở về với Ta nếu chưa thực hiện ý muốn của Ta”*. Đó là niềm xác tín quan trọng đối với chúng ta.

Chủ đề năm thứ ba mừng 100 năm thành lập giáo phận là: “Trở nên một Giáo Hội đi ra”. Để thực hiện điều đó, chúng ta cùng nhau thực hiện ba định hướng mà “Phương trâm truyền giáo của Giáo phận” đã đề ra.

Trước tiên, “Giáo Hội đi ra” phải được nâng đỡ bằng việc suy niệm và chia sẻ Lời Chúa. Nói cách khác, chúng ta cần đào sâu kinh nghiệm đức tin. Nếu trong tâm hồn không có lửa Tin Mừng, chúng ta sẽ không có khát vọng chia sẻ ánh sáng ấy cho người khác. Niềm vui đức tin càng được chia sẻ thì càng lớn lên. Vì thế, tôi tha thiết mời gọi mỗi giáo xứ hãy tổ chức các nhóm chia sẻ Lời Chúa hoặc học hỏi Kinh Thánh. Những nơi đã có xin tiếp tục phát triển; những nơi chưa có xin cố gắng hình thành.

Thứ hai. Tạo nhiều cơ hội để mọi người gặp gỡ Tin Mừng. Chứng tá đời sống Kitô hữu là điều cần bản, nhưng vẫn cần có những sáng kiến cụ thể. Ngày nay có rất nhiều phương thế, kể cả các phương tiện kỹ thuật số. Nhưng tôi muốn anh chị em suy nghĩ và tự hỏi: Tôi đã từng mời ai đến nhà thờ chưa! Điều gì khiến tôi có thể hoặc chưa thể mời họ! Tôi cảm thấy điều gì là khó khăn! Một lời mời đơn sơ chính là bước đầu của công cuộc loan báo Tin Mừng. Và khi có người đến với Giáo Hội, linh mục cùng toàn thể cộng đoàn phải luôn sẵn sàng đón tiếp họ bằng tấm lòng rộng mở. Trong năm nay, xin mọi người đặc biệt quan tâm đến điều này.

Thứ ba. Bằng nhiều hoạt động khác nhau, cùng nhau xây dựng một xã hội theo thánh ý Thiên Chúa. Bên cạnh các hoạt động của Giáo Hội, chắc mỗi người cũng đang chung tay với người khác, có những hoạt động riêng. Cả hai đều rất quan trọng. Khi nhìn thực tại bằng đôi mắt đức tin và yêu thương như Chúa Giêsu, chúng ta sẽ tôn trọng phẩm giá mỗi người như là con cái Thiên Chúa, và góp phần xây dựng một xã hội sống với nhau trong tình huynh đệ. Đồng thời, khi phẩm giá con người là hình ảnh Thiên Chúa, bị chà đạp, chúng ta cũng sẽ đồng cảm với nỗi đau của anh chị em. Vì thế, chúng ta được mời gọi đến với những anh chị em đau khổ trong xã hội hôm nay, đồng hành với họ, dẫn thân hành động vì họ. Đó chính là nét đặc trưng của một Giáo Hội đi ra, đến với con người.

Xin mỗi giáo xứ, hội đoàn, cộng đoàn dòng tu và từng nhóm sinh hoạt cùng suy nghĩ xem mình có thể thực hiện ba định hướng này như thế nào. Dù chỉ là những việc nhỏ, xin hãy bắt đầu bằng những hành động cụ thể.

Có thể công việc của chúng ta chưa đem lại kết quả như mong đợi. Nhưng xin đừng bao giờ ngừng gieo hạt giống Tin Mừng. Hãy tiếp tục thi hành sứ mạng mà Chúa Giêsu đã trao phó. Đó chính là cách tốt đẹp nhất để chuẩn bị mừng 100 năm thành lập Giáo phận.

Xin cho năm chuẩn bị cuối cùng này thực sự trở thành một năm tràn đầy hồng ân của Thiên Chúa.